ההסתדקות הכללית של העובדים העברים בא"י - חבר הקבוצות

ז/גר

ק ב ו צ ת   ח ו ל ד ה

:=:

```
אאאאאאאא      אאאאאאאאא        אאאאא        אאאאאאאא
אאאאאאאא      אאאאאאאאא        אאאאא        אאאאאאאא
      אא             אא           אא              אא
אא    אא             אא           אא        אא    אא
אא    אא             אא           אא        אא    אא
אא    אא             אא        אאאאא        אא    אא
אא    אא             אא        אא אא        אא    אא

    אאאאא    אאאאא    אאאאא      אאאאא    א א א
    א   א    א   א    אא  א          א    א א א
    א   א    א   א        א         א     א א א
    א   א    אאאא     אאאאא        א      אאאא
```


:=:

נ י ס ן   ת ש " ה

ה ב א ת   ה ע מ ר

1. מנגינה - מקהלה וכנור

2. הילדים נכנסים בשירה ומגישים את העומר לחברים.
המקבל שואל: מה העומר בידך?
המביאים: עומר תבואה חדשה
ברכת אדמה ועמל
היום ראש שנת תבואה חדשה.
המקבל: ש נ ת   ת ב ו א ה   ח ד ש ה.

3. ברכות: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר ראשית קצירכם.
מצות העומר להקצר בליל ששה עשר בניסן, בין בחול בין בשבת. מצותו לבוא מן הקמה ומן הלח ואינו בא אלא מא"י ומן המובחר. עומר זה מן השעורים.

4. שנת תבואה חדשה
מביאה ברכת האדמה
אסמינו מלאו בר
יקבינו תירוש יצהר.   (סולו)

5. נאגד אגדים בבר
נאלם אלומות בכר
עומר תבואה חדשה
המלילות רכות-גרעינים
זרעי הברכה עוד ספונים
עומר תבואה חדשה
נבצור מצר ומאויב מתבקש
מחורב רוח שורף ומאש
עומר תבואה חדשה
אדמה תשא תגמול
ברוך יבורך בידינו היבול
עומר תבואה חדשה   (מקהלה)

ברכת הטל

1. טל תן לרצות ארצך / רוב דגן ותירוש בהפריצך
שתנו בכבה בדיצך / קומם עיר בה חפצך - בטל.

טל ועסיס צוף הרים / חנוניך חלף ממסגרים
טעם בטאודיך מובחרים / זמרה נגעים וקול נרים - בטל.

הכרזת החג

1. בחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים פסח.
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות. שבעת ימים מצות תאכלו

2. סברי צעירי ישראל נקבצי גלויות, חברי ורבותי,
נקדש את חג הפסח הזה.
נברך למעונני עמנו לתפוצותיהם, נרדפים ומגורשים
מרודי עוני ונטולי ישע, מטולטלים על פני ארצות וימים
שוחרי פדות וגאולה.
נקדש זכר חללי ישראל בכלאי גולה, שרעכו, נהרגו, נטבחו
ונטבעו ונשרפו חיים על קדושת נצח קיומנו.
נעלה על לב זכר קדושינו לוחמי קוממיות ישראל בארצו
נקבש ברטט כל טפת דם חבדינו הטהורים
אשר נפלו בשדות קרב במערכה בהעפלה ובהגנה.
נברך חלוצי ישראל לעליותיהם, אשר הפרו בחלבם ודרוו
בזעת אפם שדמות מכורה, אשר הפכו בצות קדחת לשדות קמה
מדבר וטרשי הרים לנאות דשא וגנים, אשר סללו דרכים
ויבנו שממות ארץ.
ויתחדשו עלינו מבעדים לשמחה, חגים וזמנים לששון
חג חרותנו זכר ליציאת מצרים.
יקודש המאמץ המעפיל, הבונה ולוחם, הפורץ ועולה,
היוצר עם עובד, חברת שויון וצדק.
אשר עודדנו והחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

- - - - - - - -

ל א ס י ר י   ה ו ל ד ה

חברינו היקרים, ישראל, יוסף, משה, יעקב, אברהם, נתן ואברהם
-אסירי קהלת ישראל ושליחיה.
שנה וחצי חלפו מאז נלקחתם מאתנו ביד אכזריה ועוד טרי
הפצע וחדש הכאב כביום אשר נגזלתם מתוכנו.
יום יום ושעה שעה מפעם לבנו בהולם לבכם ודאגתנו נתונה
לכם ולגורלכם.
בליל חג זה, חג חרותנו, חג יציאת ישראל משעבוד לגאולה
אתכם אנחנו ברוח בין ארבע קירות מאסרכם. וברכתנו
ברכת אחים נאמנה שלוחה לכם עם פרוס החג: יהא הפסח הזה
התחלת שחרור, פדות וגאולה לכם ולכל אסירי ציון ונדחיה
בתפוצת גולת עמנו ויפתח דף חדש בתולדותינו, דף עצמאות
ישועה ורחמים לנו ולכל בית ישראל, אמן ואמן.

ה ג ד ה

---

1. הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים, כל דכפין
ייתי וייכול, כל דצריך ייתי ויפסח, השתא הכא לשנה הבאה
בארעא דישראל, השתא עבדי לשנה הבאה בני חורין.
(מקהלה)

2. כל דכפין ייתי ויאכל, כל דצריך ייתי ויפסח
אם נכרי פה אתה ואין לך מבטח
בדרך הרחוקה אם כוחך תש
ארור הגבר אסמיו לא יפתח
מפתו לא יעניק לרש.

ואת שמי השמים אגלה לפניך
תעלומות הבריאה תחזינה עיניך
ושפוני, טמוני תהומות הים.
ואת יצר האדם הנפלא אראך
ורחב ופחד לבבך ורם.

וים שירה עדינה אריקה עליך
במחזות שדי אך תשגה נפשך
ושב תום הנעורים והטוב אשר בם
ובסערת הדורות גם משק דמיך
יך גלים כהכות גלים בים.

3. מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה
הלילה הזה כולו מצה
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות
הלילה הזה כולו מרור
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת
הלילה הזה שתי פעמים
שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין
הלילה הזה כולנו מסובין.

4. עבדים היינו לפרעה במצרים ויותיאנו ד' אלהים משם ביד חזקה ובזרוע נטויה, ואילו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כולנו חכמים, כולנו נבונים, כולנו זקנים, כולנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח (מקהלה: עבדים היינו)

ע'צי

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו שנאמר: בעברהנהר ישבו אבותינו מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען, וארבה את זרעו, ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו, ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ע'צי

5. לך בא מצרימה אל כל הנענים והאומללים
אל כל הנאנחים והנדכאים, ואמרת אליהם כי עבדים הם
והם לא יבינו, ואמרת אליהם כי אומללים הם - והם לא ידעו
וכי גדול ענים וגדולים מכאוביהם ונורא לחצם - והם לא צאמ
יאמינו, ופקחת עיניהם בחוזק יד על כל לחצם ועל כל ענים
- וגאלת אותם.
ועם רב ימשך אחריך מקרב אחיך אשר לא ישעת ואשר לא
ידעוך עוד, ומקרב כל העם מסביב אשר רע ומר להם,
והיית לאב להמון עם רב ולראש שבטיו.

ועשית מן בתולעים - אדם
ומן האדם - עם
ומעפרות חול - ארץ.

6. יצאנו מתוך הגולה — כי שבתם אל האדמה
הלכנו אל הגאולה — דרכו נא עוז בדממה
כבוש את העבודה — בירו נא את הניר
לאומה המרודה — אספו נא הקציר
לב אמץ רחוק את הקץ (מקהלה)

7. מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסובין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית. ע'כר

8. כנגד ארבעה בנים דברה תורה, אחד חכם, אחד רשע, אחד תם ואחד שאינו יודע לשאול, ע'כר

הכם מה הוא אומר: למען ציון לא אחשה
ולמען ירושלים לא אשקוט
עד יצא כנוגה צדקה
וישועתה כלפיד יבער
עברו בשערים פנו דרך העם
סולו סולו המסלה
סקלו באבן
הרימו נס על גויים. ע'כר

רשע מה הוא אומר: הארץ אשר עברנו בה לתור אותה
ארץ אוכלת יושביה היא
וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות
ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם.

תם מה הוא אומר: מסדה? מסדה תעלה? אחת היא ידעתי, אחת היא
אם תעלה או תפול פה לצדי הדרכים
גודל אחד להולכים לאורם של כזבים רחוקים
ולעצומי עינים כמונו השוכבים באזנים
המצפות לפעמי הסוף... פקוחות
איהו הגואל האחרון?
בעבי יערות דורות הוא תועה
וגם אחר עד עתה, עד עתה.

ושאינו יודע לשאל
את פתח לו ואמר לו: אל תשאל ואל תחקור בני
את נפשך אתה גאל
ולרעיך אמר:
יגאל איש איש נפשו בקרב
כי אתם שכינת העם
וראשכם - ראשו.

9. קינה

הוי אלהים רחם
כי היה עמך לנאצה
וללעג ביף עמים
האם בחרון אפך
לעולם ועד תרדפנו
ותמאסנו?
עד מתי, עד מתי
דם בניך ישפך חנם?

אלהים אל מרום
הכלה אתה עושה
עם בני עמך
הקשיבה לתפלתנו
וחוס על ישראל
הוי קומה אלהים ושלח ידך
ויפוצו כל משנאיך
תן פחדך מסביב והצל את עמך
מקדשי שמך לעד. (מקהלה)

10. על השחיטה

שמים, בקשו רחמים עלי
אם יש בכם אל ולאל בכם נתיב
ו אני לא מצאתיו-
התפללו אתם עלי
אני - לבי מת ואין עוד תפלה בשפתי
וכבר אזלת יד אף אין תקוה עוד
עד מתי, עד אנה, עד מתי?

התלין, הא צואר - קום שחט,
ערפני ככלב, לך זרוע עם קרדום
וכל הארץ לי גרדום -
ואנחנו - אנחנו המעט.
דמי מותר -. הך קדקד ויזנק דם רצח
דם יונק ושב על כותנתך -
ולא ימח לנצח, לנצח.

ואם יש צדק יופע מיד,
אך אם אחרי השמדי מתחת הרקיע
הצדק יפיע-
ימוגר נא כסאו לעד
וברשע עולמים שמים ימקו
אף אתם לכו זדים, בחמסכם זה
ובדמכם חיו והנקו.

וארור האומר: נקום
נקמה כזאת, נקמת דם ילד קטן
עוד לא ברא השטן -
ויקוב הדם את תהום.

יקוב הדם תהומות מחשכים
ואכל בחושך וחתר שם
כל מוסדות ארץ הנמקים.

11. ישטפו פלגי הדמעות
מעיני כל בני העם
ינהרו פלגי הדם
מלבותיהם נדכאות
כולם יקוו לעת קץ
ועלו לארץ יהודה
והשקו אדמתה השדודה
והפרו כל תלם, כל עץ.

ודור חדש כי יקום שמה
דור כביר חיים, אייל
רעננם כציץ מלא טל
חפשי כנשר ברמה
והיה בציון עם חי
יעבוד ויזדע אדמתה
וצבר אז חילו ונשא
תבואות ופרי עד בלי די.
(מקהלה)

12. שפוך חמתך על הגויים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר
בשמך לא קראו, כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו, שפך
עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם. תרדף באף ותכחידם מתחת ז'ינר
שמי ד׳.

13. והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותינו אלא שבכל דורודור עומדים עלינו לכלותינו
והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם. (מקהלה)

14. כה אמר ד׳, מצא חן במדבר עם שרידי חרב, הלך להרגיעו
ישראל. מרחוק ד׳ נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן
משכתיך חסד. עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל, עוד תעדי
תופיך ויצאת במחול משחקים. עוד תטעי כרמים בהרי שומרון
נטעו נוטעים וחללו. כי יש יום קראו נוצרים בהר אפרים:
קומו ונעלה ציון אל ד׳ אלהינו. כי כה אמר ד׳: הנני
מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכבתי ארץ, בם עור ופסח
הרה ויולדת יחדיו. קהל גדול ישובו הנה, בבכי יבואו
ובתחנונים אובילם, אוליכם אל נחלי מים. בדרך אשר לא
יכשלו בה, כי הייתי לישראל לאב, אפרים בכורי הוא.
אז תשמח בתולה במחול בחורים וזקנים יחדו, והפכתי
אבלם לשמחה וניחמתים ושמחתים ביגונם.
כה אמר ד׳ קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרורים, רחל מבכה
על בניה, מאנה להנחם על בניה, כי איננו.
כה אמר ד׳, מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי שכר
לפעולתך , נאום ד׳, ושבו בנים מארץ אויב, ויש תקוה
לאחריתך נאום ד׳ ושבו בנים לגבולם.

15. **ע ו ר י**

עורי הצופה יקרא עורי פניו קבלי
ממרום מגדל קולו ישמע ה ל ל ו י ה
התעוררי ירושלים לקראת הנצח הכוני
כי בא דודך עורי צאי נא לקראתו (מקהלה)

16. רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח
לא יצא ידי חובתו. ואלו הן: פסח, מצה ומרור.

פ ס ח שהיו אוכלין אבותינו בזמן שבית המקדש היה קיים
על שום מה, על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי
אבותינו במצרים.
מ צ ה זו שאנו אוכלין על שום מה, על שלא הספיק
בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך וגאלם.
מ ר ו ר זה שאנו אוכלין על שום מה, על שמררו
המצרים את חיי אבותינו במצרים.

17. **דייננו**

דיינו אנחנו לזר אך יצרנו פיתום ורעמסס לרבבות הקימונו
מהו גמולנו - ידוע לכל למעם פרעה שבכל דור ודור
דבים אדונים בעולם העשרנו הגיע התור לעמנו - התכוננו
ואנו נמקנו בכובד העול לדרך מזרחה לדרך האור
תשור נא קרבנו אחדות היוצרת
לבנות לעצמנו מקלט בעולם
עד יום בו תמח הדמעה הניגרת
דמעת הפועל העברי והעם. (מקהלה)

18. בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא
ממצרים, שנאמר: ואותנו הוציא משם למעף הביא אותנו
לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו.

19. לפיכך אנחנו חייבים לבנות, לעבוד, לזרוע, לנטוע,
לעדור, לנטור ולשאף לצאת מעבדות לחרות, מיגון לשמחה
מאבל ליום טוב, מאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאולה
ונאמר לפניו שירה חדשה: ה ל ל ו י ה .

20. הללויה, הללויה בצלצלי שמע
הללויה, הללויה בצלצלי תרועה
כל הנשמה תהלל יה, הללויה.

21. בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו
הים ראה וינוס, הירדן יסוב לאחור
ההרים רקדו כאילים, גבעות כבני צאן.
מה לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור
ההרים תרקדו כאילים, גבעות כבני צאן.
מלפני אדון חולי הארץ, מלפני אלוה יעקב
ההופכי הצור אגם מים, חלמיש למעינו מים.
(מקהלה)

א ר ו ח ה

22. היה היו ישראל מקוששים את הקש במדבר ורומסים בחומר. רחל בת בנו של משותלח היה הרה ללדת ורמסה בחומר עם בעלה ויצא הולד ממעיה ויתערב בתוך המלבן, וירד מיכאל והעלהו לפני כסא הכבוד. אותו לילה נגזר גזר דין על המצרים.

23. באותה שעה ביקשו מלאכי השרת לומר שירה לפני הקדוש ברוך הוא. אמר להם: מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה.

24. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לד׳
אשירה לד׳ כי גאה גאה
סוס ורוכבו רמה בים. (מקהלה)

25. יום ליבשה נהפכו מצולים
שירה חדשה שבחו גאולים
דגלי כן נרים על הנשארים
ותלקט בפזרים כמלקט שבלים
ושוב שנית לקדשה ואל תוסיף לגרשה
תעלה אור שמשה ונסו הצללים.

26. <u>וידי משה כבדים</u>
מעבר מזה הר גועש דולק -
מחנה עמלק.
מעבר מזה רוגב רד עם אל -
מחנה ישראל.
ובתווך אני - ועיני שלוחות
לשני הרוחות.

ידי אם ארים באמונה בגואל
וגבר ישראל
הספק בי יפשה וידי אסלק
וגבר עמלק
ותולים את לבם בי כהן ובחור
אהרן וחור...

מה טוב היה לי בלי גחלת וסנה
לצלול במחנה.
להיות האויב המזנק מטארב
או הטרף בקרב
שאשא את שניהם בדמי כי בגזר -
גורל מה אכזר.

אילו רק יכולתי לראות ולידום
בצהול הגרדום...
אילו לא בושרתי: מעבר לדם
יש אור לאדם...
אילו לא הכרתי בהרג כל חי
את רעי ואחי...

אללי. מה עשית? חמרים, חמרים,
מושלכים הפגרים
הדוגים וטבוחים ונקובי לבבות
בנים ואבות
מי יתן לדמעה את חלבי ודמי
על חורבן בת עמי.

על פסגות ההרים מדורות אל דורות
מדורות בוערות
תליכים ושטנים מכל כת ואומה
מרקדים במהומה
שם צולים לבבות שקראו לגאולה
מעבדות ועולה.

לחרדת עניים, לאנקת אביונים
כל קרבי בי עונים
אם זנח אל שדי ותבל עגונה
ידי אמונה
אשא את כפי למלאך הגואל
וגבר ישראל.

ישראל עם קדושים מעולם ועד עולם -
פרוק עול כל עם
הרם את לוחות העדות בהם חרות:
אחוה וחרות
אלהים לא מצאו מוצאות מן הדם-
ומצאת האדם.

ישראל עם אסור בנחושתי העבדות
הוא יביא את החרות
בחרבות עמלק שיכתת לאתים
ישדד העתים
אשירה לעם מחולל הזועה
גאה כי גאה.

בראש יתנופף נס אחדות ושויון
הוא דגל ציון
אחריו המונים מכל חטא נקיים
כהנים ולויים
וחרש ואומן ואכר ופועל -
יחי ישראל.

27. אליהו הנביא
אליהו התשבי
אליהו הגלעדי
במהרה יבוא אלינו
עם משיח בן דוד. (מקהלה)

28. אדיר במלוכה, בחור כהלכה, גדודיו יאמרו לו
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ד' הממלכה
כי לו נאה, כי לו יאה.

דגול במלוכה, הדור כהלכה, ותיקיו יאמרו לו
לך ולך...

ענו במלוכה, פודה כהלכה, צדיקיו יאמרו לו
לך ולך...

תקיף במלוכה, תומך כהלכה, תמימיו יאמרו לו
לך ולך...

29. אחד מי יודע
אחד אני יודע, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שנים מי ידוע
שנים אני יודע, שני לוחות הברית,אחש אלהינו שבשמים וב

שלושה מי ידוע
שלושה אני יודע, שלושה אבות, שני לוחות הברית...

ארבע מי יודע
ארבע אני יודע, ארבע אמהות, שלושה אבות....

חמשה מי ידוע
חמשה אני יודע, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות...

ששה מי יודע
ששה אני יודע, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה

שבעה מי יודע
שבעה אני יודע, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה

שמונה מי יודע
שמונה אני יודע, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא

תשעה מי יודע
תשעה אני יודע, תשעה ירחי לידה, שמונה ימי מילה,,,

עשרה מי יודע
עשרה אני יודע, עשרה דבריא, תשעה ירחי לידה...

אחד עשר מי יודע
אחד עשר אני יודע, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא

שנים עשר מי יודע,
שנים עשר אני יודע, שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא..

שלושה עשר מי יודע
שלושה עשר אני יודע, שלושה עשר מדיא, שנים עשר שבטיא.